POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 24 **Poznań, dnia 20 czerwca** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

552

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 31 maja 1949 r. w przedmiocie utworzenia nowej gromady „Racławki" z części dotychczasowej gromady Targowa-Górka w gminie wiejskiej Dominowo, w powiecie średzkim.

§ 1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) wyłącza się w powiecie średzkim z gromady „Targowa Gorka "położonej w gminie wiejskiej „Dominowo" wieś „Racławki" i tworzy się z niej samodzielną gromadę pod nazwą „Racławki" w tejże gminie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

553

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 31 maja 1949 r. No K. S. II-3/10/49 w sprawie zatwierdzenia Instrukcji o ładowności samochodów ciężarowych.

Urząd Wojewódzki Poznański (Wydział Komunikacyjny) podaje do wiadomości, że w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych M. K. No 16 z dnia 2. 5. 1949 r., poz. 93, ukazała się **Instrukcja o ładowności samochodów ciężarowych.***)

Postanowienia powyższej instrukcji obowiązują wszystkich, użytkowników państwowych pojazdów mechanicznych, jak również pojazdów stanowiących własność samorządu terytorialnego spółdzielczych zrzeszeń, korporacyj publicznych i instytucyj użyteczności publicznej, korzystających z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, z wyjątkiem użytkowników pojazdów mechanicznych należących do władz i oddziałów wojskowych.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

*) Instrukcja powyższa wydana w formie broszury, jest do nabycia w składnicy Sp. z o. o. Wydawnictwo Komunikacyjne w Warszawie, ul. Kazimierzowska Nr 52.

554
KOMUNIKAT URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO
z dnia 15 czerwca 1949 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na zbiórkę publiczną na rzecz Bratniej Pomocy Studentów Akademii Górniczej w Krakowie.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zainteresowanych władz, że decyją z dnia 8. 6. 1949 r. L. dz. II PP. 319 Minist. Adm. Publicznej udzieliło Bratniej Pomocy Studentów Akademii Górniczej w Krakowie zezwolenia na zbiórkę publiczną na terenie całego Państwa w czasokresie od 15. 6. 49 r. do 15. 10. 1949 r. w postaci rozsprzedaży cegiełek w cenie 50 zł do 500 zł za uprzednią zgodą kierownictw tychże.

Zbiórka winna być przeprowadzona zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1943 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

Za Wojewodę: Konrad Unruh, w z. Naczelnika Wydziału.

555
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 10 czerwca 1949 r. Nr Rol. Ryb. 1/180/49 r. w sprawie opłat za prawo wykonywania sportowego połowu ryb na wędkę.

Do Starostw Powiatowych i Zarządów miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki — Dział Rolnictwa i Reform Rolnych — podaje do wiadomości poniższe zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja br. Nr PR. Z. VI-9/8 w sprawie opłat za prawo wykonywania sportowego połowu ryb na wędkę, na wodach znajdujących się **w bezpośredniej administracji państwowej.**

Za Wojewodę: Fr. Klocek, Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
Nr PR. Z. VI-9/8.

Warszawa, dnia 30 maja 1949 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie opłat za prawo wykonywania sportowego połowu ryb na wędkę na wodach znajdujących się w bezpośredniej administracji państwowej.

W nawiązaniu do zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych i Leśnictwa z dnia 1 3. 1949 r. PR. Z. VI. w sprawie zasad prowadzenia państwowej gospodarki rybackiej na wodach otwartych i instrukcji do wymienionego zarządzenia z dn. 19 3. 1949 r. PR. Z. VI. 1/11/49 oraz pisma okólnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22. 3. 1949 r. PR./Z-VI-9/5/49 w sprawie popierania organizacji sportu wędkarskiego zarządza się co następuje:

1. Za zezwolenie wykonywania sportowego połowu ryb na wędkę ustala się następujące opłaty:

zwykła wędka za cały sezon — 500 zł; zwykła wędka za cały miesiąc — 200 zł; zwykła wędka za 2 tygodnie — 100 zł.

2. spinninng i błystki miesięcznie — 3.000 zł; spinninng i błystki tygodniowo — 1.000 zł; spinninng i błystki dziennie — 200 zł.

Te same opłaty obowiązują za prawo wykonywania wędką zwykłą sportowego połowu ryb i muchówką na wodach typowo pstrągowych lipieniowych i łososiowatych.

3. Opłata za prawo utrzymywania na wodzie łódki (kajak itp.) za sezon — 300 zł, miesięcznie — 100 zł.

Jako sezon należy rozumieć rok kalendarzowy.

Zezwolenie wykupione w ciągu sezonu, ważne jest na okres, na który zostało wystawione.

Zezwolenie na prawo połowu wydają: Dyrekcje Lasów Państwowych, Zarządy Okręgowe Państwowych Gospodarstw Rolnych, Nadleśnictwa administracji zespołów jeziorowych i rolnych oraz administracje poszczególnych obiektów rybackich.

Maksymalna ilość zezwoleń na prawo wędkowania nie powinna w zasadzie przekraczać jednego zezwolenia na 10 ha powierzchni.

Zezwolenie nie może uprawniać do połowu na więcej, niż dwie wędki.

Zezwolenie na prawo wędkowania mogą otrzymywać: członkowie stowarzyszeń wędkarskich, zrzeszonych w Związku Sportowych Towarzystw Wędkarskich.

Osobom, będącym na urlopie lub wczasach, a posiadającym karty wędkarskie dopuszczalne jest wydawanie zezwoleń okresowych, choćby nie należeli do Towarzystw Wędkarskich.

Zarządzenie to nie dotyczy wód państwowych użytkowanych przez dzierżawców (spółdzielnie pracy, produkcyjne, osoby prywatne itp.).

V. Minister: St. Tkaczow.

556
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 11 czerwca 1949 r. Nr KD. 62/14-49 w sprawie znaków drogowych.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych Woj. Pozn. i Zarządów Miejskich — Wydziały Techniczne miast: Poznania, Gniezna i Kalisza.

Dyrekcja Państwowe, Komunikacji Samochodowej powiadomiła Ministerstwo Komunikacji, że znaki służące do oznaczenia przystanków autobusowych (rys. Nr 50, instrukcji N. K. 2) są w wielu wypadkach uszkodzone bądź też całkowicie zniszczone.

Wspomniane znaki aczkolwiek wykonane, ustawione i konserwowane są staraniem i kosztem P. K. S. nie mniej są one częścią majątku instytucji podległej Min. Kom. i służą użytkownikom dróg publicznych.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki zarządza na podstawie pisma Ministerstwa Komunikacji z dnia 20. 5. 49 r. Nr DK. O-4/a/7/49 aby służba drogowa opiekowała się tymi znakami w takim samym stopniu jak innymi znakami na drogach publicznych ustawionymi przez administrację państwową w myśl obowiązujących przepisów.

O spostrzeżonych brakach i uszkodzeniach w znakach wyżej omawianych, powiadamiac należy właściwe dla danego terenu organy służby P. K. S.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Naczelnika Wydziału.

557
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 6 czerwca 1949 r. Nr KOg-552/10/49 w sprawie reparacji zużytego ogumienia.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Nawiązując do pisma okólnego Nr KOg-5/101/49 z dnia 28. 3. 1949 r.) Poznańskiego Dziennika Wojew. Nr 14/49, poz. 327) Urząd Wojewódzki (Wydział Komunikacyjny) podaje poniżej na podstawie zarządzenia Min. Kom. Dep. Dróg Kołowych Nr D. K. Z.-4/0/11/49 z dnia 14. 5. 1949 r. odpis pisma Min. do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

*

Opony zakwalifikowane do klasy IV-ej (O) i III-ej, jak też zużyte i nieprzydatne dętki mogą DOKP i jednostki podległe M. K. zużywać dla własnych celów jedynie w przypadku reparacji (wulkanizacji) opon nietypowych kl. I., II. ewentualnie III-ciej, oraz drobnych reparacji opon typowych XI, II-ej.

Wydany warsztatom reparacyjnym (Zakładom Wulkanizacyjnym) na ich żądanie, materiał ze starych opon kl. IV. lub dętek nieprzydatnych do dalszego użytku, należy rozchodować wg wartości cennikowej do wytworu materiałów na reparacje opon użytecznych. W umowie na dokonanie reparacji, lub w kalkulacji ceny za reparację, należy uwzględnić że dokonano reparacji z materiału dostarczonego przez DOKP (zamawiającego) i za pełnym zwrotem DOKP (zamawiającemu) niewykorzystanego materiału.

Ministerstwo Komunikacji przypomina, że opony nietypowe zaliczone do kl. I i II, należy w miarę możności wykorzystać dla własnych potrzeb (reparować — wulkanizować). W załączeniu Min. Komunikacji podaje zestawienie opon typowych.

Za Dyrektora Departamentu: Inż. W. Dąbrowski.

*

Zestawienie
opon do protektorowania i naprawy.

1. Opony samochodowe o wymiarze:

500×15	525×15	550×15	550×16	600×16
650×16	700×16	750×16	900×16	1050×16
450×17	475×17	550×17	190×20	210×20
650×20	700×20	725×20	750×20	825×20
900×20	975×20	1000×20	1050×20	1100×20
1200×20	1100×22	1200×22	1100×24	1125×24
32×6	34×7	165×400		

2. Opony motocyklowe o wymiarze:

300×19	325×19	350×19	400×19

3. Opony dla trakcji konnej:

650×/20	750×20	32×6	34×7

558
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 9 czerwca 1949 r. Nr K. Og.-50/114/49 w sprawie kontroli gospodarki paliwami stałymi.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

W uzupełnieniu pism okólnych Nr K. Og. 50/299/48 z dnia 28 września 1948 r. i Nr K. Og. 50/46/49 z dnia 16 kwietnia

1949 ogłoszonych w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 35/48, poz. 609 i 16/49, poz. 378, Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i ścisłego przestrzegania wyciąg pisma okólnego Ministerstwa Komunikacji Departament Dróg Kołowych Nr DKZ-4/n/3/49 z dnia 21 kwietnia 1949 r.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Nacz. Wydziału.

*

Wyciąg z zarządzenia Min. Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr DKZ-4/n/3/49 z dnia 21 kwietnia 1949 r.

Ministerstwo Komunikacji powiadamia, że Centralny Urząd Planowania zlecił Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego prowadzenie stałej akcji kontrolnej, polegającej na badaniu realności zapotrzebowań i właściwego zużycia paliw stałych oraz ich stanu w zapasach.

W związku z tym Ministerstwo poleca udzielać jak najdalej idącej pomocy kontrolerom Centrali Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego, a w szczególności dopuszczanie ich do urządzeń cieplnych i magazynów oraz informowanie o całokształcie gospodarki cieplnej i opałowej.

Jednocześnie Ministerstwo informuje, iż zwróciło się do Centralnego Urzędu Planowania z prośbą o wydanie zarządzenia, aby kontrolerzy CZPPW przed przystąpieniem do kontroli w terenie — zgłaszali się uprzednio w Wydziale Komunikacyjnym odnośnego Urzędu Wojewódzkiego, Okręgowym Zarządzie lub Kierownictwie, celem otrzymania niezbędnych wyjaśnień dla ułatwienia wykonania kontroli.

W związku z powyższym Ministerstwo przypomina o kilku podstawowych zasadach racjonalnej i oszczędnej gospodarki paliwami stałymi, a mianowicie:

1. prowadzenie rachunkowości obrotu paliwami stałymi,
3. równomierne zużywanie miału wraz z węglem,
3. normowanie niezbędnych zapasów w magazynach,
4. opracowywanie norm zużycia dla poszczególnych celów,
5 zużywanie paliwa wyłącznie na te cele, na które zostały przydzielone tj. na produkcję i opalanie biur, maszyn itp. oraz deputaty wg układu zbiorowego pracy,
6. możność używania paliw stałych z kontyngentu przemysłowego dla ogrzewania stołówek, magazynów, świetlic, żłobków, szkół, o ile znajdują się na terenie zakładu przemysłowego,
7. zakazywanie dokonywania przerzutów węgla bez zgody pełnomocnika węglowego,
8. zakazywanie sprzedaży, lub wypożyczanie itp. przydzielonych paliw osobom prywatnym i instytucjom obcym.

Dyrektor Departamentu: Inż. Al Gajkowicz

559

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 8 czerwca 1949 r. Nr K. Og. 5/211/49 w sprawie gospodarki złomem nieżelaznym.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr DKZ-4/0/7/49 z dnia 26. 4. 1949 r. Urząd Wojewódzki (Wydział Komunikacyjny) podaje poniżej wyciąg pisma Ministerstwa Komunikacji, Departament Zasobów Nr Z. A. II-041/5/49 z dnia 25. 3. 1949 r. do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Nacz. Wydziału.

*

Wyciąg z pisma Ministerstwa Komunikacji, Departament Zasobów Nr ZA II-041/5/49 z dnia 25. 3. 1949 r.

Specjalni Inspektorzy i Delegaci Min. Komunikacji oraz innych resortów państwowych w czasie swych inspekcji niejednokrotnie stwierdzili, że między innymi, gospodarka złomem stopów łożyskowych, spiżów i w ogóle metali nieżelaznych w niektórych DOKP nie stoi na wysokości zadania.

Zarzuty te w zupełności potwierdzają wykazy obrotu złomem za X, XI i XII 1948 r. nadesłane przez DOKP do M. K.

Jeżeli wziąć złom stopów łożyskowych to z wspomnianych wykazów wynika, że tylko Dyrekcje sortują ten złom na zanieczyszczony i czysty, a ostatni na Sn 6, 10, 20 i 80. Pozostałe Dyrekcje albo złom wszystkich gatunków stopów łożyskowych łączą razem nie mówiąc nic, czy złom ten jest czysty, czy zanieczyszczony, albo wykazują wszystek posiadany złom stopów łożyskowch jako zanieczyszczony, względnie wykazują go jako czysty lecz pod marką K1, K2, B2 i BM, pomijając zupełnie złom stopów marek Sn6, 10, 20, względnie Su 16 i 80, które to stopy używane są od kilku lat pt. okólnika zarządzenia M. K. w sprawie stosowania przez PKP marek stopów łokyskowych z dnia 2. 1. 46 r. Nr VII 2a/Prz 658/46 z dnia 3. 10. 1946 r. Nr VII 2a Prz. 1001/46 i z dnia 7. 6. 1947 r. Nr VII 2a Prz. 528/47.

Ponieważ złom metali nieżelaznych posiada dużą wartość i jest regenerowany, a regeneracja odpadków jednakowego gatunku (możliwie o jednym i tym samym składzie chemicznym), kalkuluje się znacznie taniej od regenerowania odpadków czystych, lecz pochodzących od różnych gatunków stopów łożyskowych, spiżów itp. przeto ze względów budżetowych, należy stale kłaść duży nacisk na to, ażeby sortowanie złomu na poszczególne gatunki było bezwzględnie zaprowadzone.

Grupy na jakie powinien być sortowany złom metali nieżelaznych wskazane są w cenniku Centrali Złomu z dnia 27 lipca 1948 r., który Dyrekcje otrzymały przy piśmie M. K. z dnia 12. 10. 1948 r. Nr VII 2c Prz. 1501/48, oraz w Dz. XVI mianownictwa.

Poza wspomnianym podziałem, stopy łożyskowe i spiże, miedź, mosiądz itp. należy sortować na czyste i zanieczyszczone oddzielnie w wiórkach i otoczkach, a oddzielnie w kawałkach.

Stopy łożyskowe i spiże czyste należy sortować oddzielnie na poszczególne marki. Złom winien być odpowiednio magazynowany, ażeby podczas dłuższego leżenia nie mógł być zanieczyszczony.

Złom w znacznym stopniu zanieczyszczony smarami należy likwidować na miejscu z zachowaniem odpowiednich przepisów. Złom taki przy przeróbce w Rafinerii powoduje nieszczęśliwe wypadki z ludźmi.

Za Dyrektora Departamentu: Inż. W. Dąbrowski.

560

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 1. czerwca 1949 r. Nr KOg. 619/5/49 w sprawie użytkowania istniejącej powierzchni mieszkalnej

Do

Wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych

Urząd Wojewódzki — (Wydział Komunikacyjny) podaje poniżej wyciąg z zarządzenia Ministerstwa Komunikacji — Biuro Personalne Nr P. S. VIII-3/1/49 z dnia 12. 4. 1949 r. do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

*

Wyciąg z zarządzenia Min. Kom. Biuro Personalne Nr P. S. VIII-3/1/49 z dnia 12. 4. 1949 r.

W Monitorze Polskim z dnia 3 marca 1949 r Nr A-10 ogłoszona została uchwała Rady Ministrów z dnia 19. 2. 1949 r. w sprawie zużytkowania istniejącej powierzchni mieszkalnej.

W wykonaniu postanowień art. 5 lit. a powołanej uchwały R. M. zarządzam, co następuje:

1. Na żądanie Wojewódzkich Komisji Lokalowych i Władz Kwaterunkowych należy:

a) Przedstawić spis domów i lokali mieszkalnych, użytkowych na cele niemieszkalne (administracyjne i inne użytkowe).

b) Udzielić zezwoleń W. K. L. i Władzom Kwaterunkowym na dokonywanie kontroli użytkowania przestrzeni mieszkalnej na cele niemieszkalne z punktu widzenia zgodności z normami zagęszczania, ustalonymi w uchwale Państwowej Komisji Lokalowej przy Prezesie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1947 r. Nr 76-65/1485. Og

Obowiązek ten nie ma zastosowania do budynków i lokali mieszkalnych, położonych w pasie wywłaszczenia kolejowego oraz w obrębie lotnisk i portów rzecznych.

Prawo kontroli użytkowania przestrzeni mieszkalnej na cele niemieszkalne w tej kategorii budynkach (pkt 1 lit. b art. 2) przysługuje wyłącznie P. K. L. przy Prezesie Rady Ministrow.

Standarty powierzchniowe dla wszelkiego rodzaju istniejących budynków administracyjnych na obszarze R. P., a mianowicie:

państwowych,
społecznych,
spółdzielczych,

w przedsiębiorstwach określone zostały jako tymczasowe i wynoszą przeciętnie na 1 pracownika od 6—8 m² powierzchni zasadniczej nie wliczając w to powierzchni dodatkowych (komunikacyjnej i gospodarczej) i powierzchni zajętych pod konstrukcję budynku (mury, słupy).

Przekroczenie 8 m² jako przeciętnej na 1 pracownika umysłowego jest niedopuszczalne. Dla pomieszczeń zwentylowanych, których wysokość wynosi 3 m lub wyżej — dolna granica powierzchni nie może spaść niżej 4,5 m² na poszczególnego pracownika. Dla pomieszczeń pozbawionych wentylacji, których wysokość wynosi 3 m lub wyżej dolna granica powierzchni nie może wypaść niżej 5 m² na poszczególnego pracownika. Dla nowowybudowanych budynków administracyjnych P. K. L określi odrębne standarty powierzchniowe.

Podane standarty powierzchniowe stanowią jedynie podstawę do rozstrzygnięcia w sprawach spornych, rozpatrywanych przez Komisje Lokalowe i Władze Kwaterunkowe; nie mogą być aż do dalszego zarządzenia podstawą do przeprowadzenia z urzędu rewizji sposobu wykorzystania przestrzennego przydzielonych (zajmowanych) pomieszczeń użytkowych.

II W przypadkach, przewidzianych w pkt. 1 i 2 uchwały Rady Ministrów z dn. 19. 2 49 r. należy ściśle zastosować się do postanowień pkt. 3 tej uchwały, t. j. niezwłocznie zawiadomić Władze Kwaterunkowe o powstaniu bądź istnieniu okoliczności, uzasadniających całkowite lub częściowe opróżnienie tak budynków mieszkalnych jak i pojedynczych lokali mieszkalnych zajmowanych przez podległe mi jednostki administracyjne (władze, urzędy, przedsiębiorstwa itp. instytucje).

III Uzyskane w ten sposób pojedyncze lokale mieszkalne będą przez władze kwaterunkowe przydzielane przede wszystkim przodownikom pracy lub osobom, wskazanym przez właściwą Radę Związków Zawodowych.

Natomiast całkowicie lub w większej części zwolnione budynki będą przydzielone na rzecz jednego zakładu pracy, którego potrzeby mieszkaniowe miały ulec zaspokojeniu przez budowę nowych domów w ramach Planu Inwestycyjnego.

IV. Podległe mi jednostki administracyjne winny w przypadkach zawiadomienia Władz Kwaterunkowych o powstaniu bądź istnieniu okoliczności, uzasadniających opróżnienie pojedynczych lokali mieszkalnych — równocześnie zgłaszać tym władzom wnioski o przydział ich przodownikom pracy wynalazcom, racjonalizatorom i tym, którzy przyczynili się do usprawnienia administracji kolejowej lub państwowej resortu komunikacji.

W odniesieniu zaś do całkowicie lub w większej części mających być lub zwolnionych budynków mieszkalnych należy zgłaszać do władz kwaterunkowych wnioski o przydział ich na rzecz dotychczasowego właściciela lub użytkownika (P. K. P., P LLL. „LOT" itp.), którego potrzeby mieszkaniowe miały ulec zaspokojeniu przez budowę nowych domów. Te ostatnie wnioski winny być poparte odnośnymi dokumentami co do zaplanowanych w danym osiedlu inwestycjach budowlano-mieszkaniowych i odpis tych wniosków winien być przesłany do wiadomości Wojewódzkim Komisjom Lokalowym, właściwym terenowo Dyrekcjom Osiedli Robotniczych i Ministerstwu Komunikacji.

V. W celu właściwego wykorzystania uszczuplonego wskutek wojny zapasu lokali mieszkalnych w budynkach, stanowiących własność Skarbu Państwa, położonych w pasie wywłaszczenia kolejowego lub znajdujących się poza tym pasem a spełniających rolę budynków zastępczych, bądź położonych w obrębie lotnisk lub portów rzecznych — zarządzam ponadto:

1. W przypadkach, omówionych w pkt. 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 19. 2. 1949 r., skutkujących zwolnienie przestrzeni mieszkalnej właściwy urząd (instytucja) winien przydzielić zwolnione mieszkania pracowników w kolejności, ustalonej regulaminem przydziału mieszkań danej władzy lub instytucji, uzgodnionym z przedstawicielstwem właściwego Związku Zawodowego.

2. Pierwszeństwo w uzyskaniu mieszkań posiadają pracownicy:
a) uprawnieni do korzystania z mieszkań służbowych:
b) podlegający eksmisji wskutek nakazu władzy budowlanej;
c) przodownicy pracy.

3 Zaprzestanie przydziału zwalnianych mieszkań służbowych i pracowniczych (w naturze) wszelkim urzędom, instytucjom, organizacjom społecznym, kulturalnym, stowarzyszeniom itp. do czasu, kiedy odbudowa zniszczonych obiektów nie zapewni dostatecznej ilości mieszkań dla pracowników podległych mi organów. Ma to na celu złagodzenie istniejącego kryzysu mieszkaniowego wśród szerokich rzesz robotniczych i pracowniczych w skutkach swoich sięgającego do dziedziny życia ogólno-państwowego: (ogólny stan zdrowia, poziom moralny ludności pracującej, zdolnej dostarczyć Krajowi zdrowe i dzielne potomstwo).

Zakaz ten nie odnosi się do wolnych chwilowo niepotrzebnych pomieszczeń użytkowych, które mogą być przydzielane organizacjom społecznym, kulturalnym, stowarzyszeniom i innym instytucjom za opłatą ustalonego czynszu.

Minister: Rabanowski

561

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 14 czerwca 1949 r. Nr Wet. II 3-d-73/49 dot. szczepienia zwierząt przeciw wściekliźnie.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30. 5. 1949 r. Nr W. Z. III-4/52 — w sprawie szczepienia przeciw wściekliźnie zwierząt jednokopytowych i racicowych, podejrzanych o zarażenie się — Urząd Wojewódzki podaje następujące wytyczne:

1. zezwolenia na przeprowadzanie szczepień przeciw wściekliźnie zwierząt — udziela tut Urząd Wojewódzki.

2. zezwolenia te będą udzielane w wypadkach, gdy od pokąsania zwierząt nie upłynęło więcej jak 14 dni,

3. szczepionkę do takich szczepień, powiatowi lekarze wet. — na podstawie otrzymanego zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego — winni niezwłocznie i bezpośrednio zamawiać w Państwowym Instytucie w Puławach,

4. szczepienia te należy przeprowadzać wg metody, podanej przez prof. Legeżyńskiego (tut. Nr Wet. II-3d-84/48 z dnia 9. 12. 1948 r., wzgl. według instrukcji zawartej w przesyłkach materiału szczepiennego,

5. należność za otrzymaną szczepionkę powiatowi lekarze wet. winni odprowadzać w bieżącym roku do kasy Urzędu Skarbowego w Puławach na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych cz. 15, dz. V. § 22,

6. z każdorazowo przeprowadzonych szczepień oraz obserwacji po szczepieniu — obowiązuje przedłożenie sprawozdania tut. Urzędowi.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału

562

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 14 czerwca 1949 r. Nr Wet. II-3m-18/49. dot. współpracy lekarzy wet. przy kontraktacji świń.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 czerwca 1949 r Nr W. Z. III-13/2 — w sprawie wyżej wymienionej — Urząd Wojewódzki zarządza — aby lekarze wet., w wypadkach odmowy szczepienia przeciw różycy świń z powodu młodocianego wieku (do 3 miesięcy, charłactwa wzgl. macior wysokoprośnych (dwa tygodnie przed i dwa tygodnie po porodziel, zaznaczali to w aktach kontraktacji.

W ten sposób ułatwi się właścicielom otrzymanie przysługującego im odszkodowania z Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych — w razie padnięcia tych świń z powodu różycy.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału

563

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO z dnia 15 czerwca 1949 r. Nr Wet. II. 3 m-21/49 dot. przesyłki materiału zakaźnego.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W związku z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19. 9. 1949 r. Nr W Z. III-11/3 — w sprawie powtarzających się przypadków niewłaściwego opakowania materiału zakaźnego, przysyłanego do badań rozpoznawczych lub też przesyłania materiału nienadającego się do badań na skutek daleko posuniętego rozkładu, Urząd Wojewódzki przypomina tut. zarządzenie z dnia 22. 9. 1948 r. Nr Wet. II 1a-61/48 — (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 34/1948 r.). Równocześnie Urząd Wojewódzki zaznacza, iż w wypadku stwierdzenia zaniedbań przy wysyłaniu materiału wzgl. niestosowania się do przepisów załącznika Nr 3 — do rozporządzenia Ministra z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz U. R. P. Nr 19, poz. 167) — będzie pociągał do odpowiedzialności.

Zwraca się uwagę, aby do wysyłki pobierano materiał bezpośrednio po dokonaniu sekcji zwierzęcia, w sposób możliwie jałowy, bez opłukiwania wycinków. Opakowanie materiału winno wykluczyć możliwość wyciekania krwi, ropy, osocza itp. płynów.

Wysyłka materiału do badań winna być niezwłocznie dokonana.

W żadnym wypadku nie wolno przesyłać w tym samym naczyniu wycinków przewodu pokarmowego i wycinków innych organów wewnętrznych.

W końcu Urząd Wojewódzki powiadamia, że w najbliższym czasie Wojewódzki Zakład Higieny Weterynaryjnej zaopatrzy Starostwa w odpowiedni sprzęt laboratoryjny.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

564

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO z dnia 6 czerwca 1949 r. Nr 713/117/49 w sprawie kompetencji wyrażających się w kwotach pieniężnych.

Do Wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji — Departament Org.-Prawny Nr O. Or O/63/49 z dnia 9. 5. 49 r Urząd Wojewódzki — Wydział Komunikacyjny przypomina, iż z dniem 1 stycznia 1949 r. weszło w życie zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 grudnia 1948 r. o kompetencjach organów podległych Min. Kom. i PIHM, wyrażających się w kwotach pieniężnych (Dz. Urz. M. K. Nr 22, poz. 414).

W myśl postanowień par. 2 (zdanie drugie) wspomnianego wyżej zarządzenia straciły z dniem 1 stycznia br. moc obowiązującą postanowienia przepisów (statutów i regulaminów) organizacyjnych, sprzeczne z tym zarządzeniem

Przeprowadzenie odpowiednich zmian w tych przepisach w związku z zarządzeniem z dnia 23 grudnia 1948 r. nastąpi w osobnym zarządzeniu.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

565
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJ. POZNAŃSKIEGO
z dnia 10 czerwca 1949 r. L. K. S. I. 1/213/49 w sprawie udzielania zezwoleń na doraźne przewozy osób po myśli art. 8 pkt. 1—7 ustawy z dnia 14 marca 1932 (Dz. U. R. P. 32/32, poz. 336).

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów
i Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych.

W uzupełnieniu pisma okólnego Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego L. dz. K. S. I-1/58/49 z dnia 17. 2. 1949 (Poznański Dz. Woj. Nr 9/49 poz 187), Urząd Wojewódzki Poznański (Wydział Komunikacyjny) wyjaśnia:

1. Ponieważ zachodzi obawa, że właściciele pojazdów mechanicznych, którzy nie posiadają uprawnień do wykonywania regularnej komunikacji autobusowej (zarobkowego przewozu osób pojazdami mechanicznymi) będą pod pozorem przewozów doraźnych wykonywać komunikację osobową na liniach, na które są wydane tymczasowe zezwolenia, lub na liniach regularnie obsługiwanych przez P. K. S., nie należy zasadniczo zezwalać na dokonywanie przewozów doraźnych (art. 8 ust. 1 pkt 1) innym osobom, jak tylko tym, które posiadają wzmiankowane tymczasowe zezwolenie, przy czym należy baczyć, by przewóz doraźny nie odbywał się kosztem nieobsłużenia linii rozkładowej. W praktyce, zezwolenie na wykonywanie przewozów doraźnych należy wydawać przede wszystkim P. K. S. a jeżeli P. K. S. nie może się podjąć takiego przewozu, innym przedsiębiorstwom koncesjonowanego przewozu osób, przy zastosowaniu opłat określonych taryfą P. K. S.

2. Jeżeli chodzi o doraźne przewozy organizowane przez Zakłady pracy (wycieczki własnych pracowników) lub stowarzyszenia gospodarcze, polityczne itp. (n. p. zjazdy) należy również brać przede wszystkim pod uwagę P. K. S., a następnie inne przedsiębiorstwa koncesjonowane jako dysponujące pojazdami mechanicznymi przystosowanymi do przewozu osób oraz ubezpieczonymi od odpowiedzialności cywilnej za wypadki. Wyjątkowo, w razie większych zjazdów o charakterze masowym, mogą być w razie niemożności zaspokojenia potrzeb przewozowych przez P. K. S. i inne przedsiębiorstwa koncesjonowane — dopuszczone do przewozu doraźnego pojazdy instytucji i zakładów państwowych, jeżeli pojazdy te są przystosowane odpowiednio do przewozu osób. Dotyczy to przewozów doraźnych związanych z akcją „Miasto dla wsi" oraz w związku z imprezami kulturalno-oświatowymi i sportowymi jedynie w niedziele i święta.

Podstawa: Zarz. Min. Kom. Dep. Sam. Nr Sm O-II-22/51/49 z dnia 15. 4. 49 i 21. 5. 49.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału

566
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO
z dnia 9 czerwca 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z ponownym urzędowym stwierdzeniem pomoru świń na terenie tut. powiatu w zagrodzie Ob. Tomali Zenona w Rzeczynie, gm. Krzyż, Ob. Ob. Łukianów Kleofasa i Konstantego, Kuminiaka Adama we wsi Gieczynek, gm. Dzierzazno Wielkie na zasadzie postanowień art. 26—27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1947 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. z dnia (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 punkt 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody Ob. Ob. Tomali Zenona w Rzeszynie Leśnictwo, Łukianów Kleofasa i Konstantego, Kuminiaką Adama w Gieczynku, gm. Dzierzazno Wielkie.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam Gromadę Brzegi z gminy Krzyż i gromadę Gieczynek z gminy Dzierzązno Wielkie.

III. Okręg zagrożony.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, który obejmuje gminy: Biała, Niekursko, Siedlisko, Krzyż.

Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 7, poz 137 z 1949 r. wydane w sprawie zwalczania pomoru świń pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: w z. Cz. Piotrowicz, Wicestarosta.

567
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. ŚWIEBODZIŃSKIEGO
z dnia 9 czerwca 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie Ob. Skory Stanisława, zam. w gr. Zagorze, gm. Wilkowo — na zasadzie postanowień art. 26, 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

Zagrodę zapowietrzona stanowi zagroda Ob. Skory Stanisława, w gr. Zagorze, gm. Wilkowo. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu przez powiatowego lekarza wet.

II. Okręg zapowietrzony.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Zagorze, gm. Wilkowo.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromady: Mostki, Kiedzwiedz i Przelazy.

Dalsze zarządzenia moje wydane do ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 28 maja 1949 w sprawie zwalczania pomoru świń, pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: Wilk.

568
OGŁOSZENIE CENTRALNEGO ZARZĄDU PRZEMYSŁU TŁUSZCZOWEGO.
z dnia 11 czerwca 1949 r. dot. sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 26 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy co do przejętej na własność Państwa orzeczeniem Ministra Przemysłu i Handlu Nr 23 (Lp. 89) z dnia 13. 2. 1948 ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr 44 z dnia 30. 4. 1948, poz. 223.

Fabryki Chemicznej „Tukan" Karol Sander. Poznań—Starołęka według zapisu zaś w Rejestrze Handl. dział A. Nr 3208 Sądu Okręg. w Poznaniu, Wydział Rejestrowy Fabryki Chemicznej „Tukan" Karol Sander właść. R. Sander i to w środę dnia 6 lipca 1949 r. o godz. 9 na terenie fabrycznym — Poznań-Starołęka, ul. Starołęka 6/8.

Wzywa się właścicielkę powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w wymienionym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Centralny Zarząd Przemysłu Tłuszczowego,
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7.

569
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 15 czerwca 1949 r. dot. sprostowania błędów drukarskich.

Na podstawie § 5 rozp. Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje się następujące błędy drukarskie:

1. W Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 22 z dnia 7 czerwca 1949 r. w poz. 499 w okólniku Wojewody Poznańskiego Nr 8 z dnia 3 czerwca 1949 r.

a) w pkt. 4 zamiast „Związki zawodowe" powinno być „„Związki Samorządowe",

b) w pkt. 6b w miejsce słowa „Samorządowy" należy wstawić „samorządowe",

c) w pkt. II zamiast „Budżety gmin wiejskich i miast wydzielonych" powinno być „Budżety gmin wiejskich i miast niewydzielonych".

2. w poz. 500 w okólniku Wojewody Poznańskiego Nr 9 z dnia 4 czerwca 1949 r.:

a) w dziale I pod c) zamiast „7 czerwca 1949 r." powinno być „7 czerwca 1948 r.",

b) w dziale VI pkt. 4b linia 8 w miejsce słowa „należą" powinno być „należy",

c) w dziale VIII pkt. e) słowa „ustawę z 19 lipca 1949 r., należy zastąpić słowami „ustawę z 19 lipca 1919 r.",

d) w dziale IX pkt. 7a zdanie ostatnie winno brzmieć „zwraca się uwagę na postanowienia ustawy z 7. 4. 1949 r. o pokrywaniu opłat w szpitalach będących zakładami społecznymi służby zdrowia".

W ostatnim ustępie pkt. c) słowa „w wieku ponad 18 lat w dz. IX" należy zastąpić słowami „w wieku do lat 3 i ponad 18 lat w dz. IX".

Za Wojewodę: Mgr B. Szczepański, Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W WOLSZTYNIE z dnia 8 czerwca 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 14, powziętą na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu dnia 9. 5. 49 L. dz. W. R. N. 3258/49 wprowadza na rzecz Babimojskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od psów.

§ 1 Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu babimojskiego.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu:

a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości,

b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.), po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy, łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu babimojskiego nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3 Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa	zł 1.000,—
b) od drugiego psa	zł 2.000,—
c) od każdego dalszego psa	zł 5.000,—
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego	zł 500,—

pod warunkiem przedstawieniu zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego

2 Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca

Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7 Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia, każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadomić właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wolsztyn, dnia 31. 1. 1949 r.

Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: Pierzchalski.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W WOLSZTYNIE z dnia 10 czerwca 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 13, powziętą na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Wolsztyńskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od psów

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego.

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu:

a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości,

§ 2. Od podatku są zwolnione:

b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3 psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.), po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy, łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, ogrodniczego, przemysłowego i handlowego po jednym na każde gospodarstwo,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11 psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa	zł 1.000,—
b) od drugiego psa	zł 2.000,—
c) od każdego dalszego psa	zł 5.000,—
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego	zł 500,—

pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2 Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2 Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wolsztyn, dnia 31 stycznia 49 r.

Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: Pierzchalski.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W WOLSZTYNIE
z dnia 10 czerwca 1949 r. dot. statutu o podatku od środków reklamy.

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 13 powziętą na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Wolsztyńskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od środków reklamy.

§ 1. Podatkowi podlegają następujące środki reklamy zarówno o charakterze stałym, jak i jednorazowym:

a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane wszelkiego rodzaju godła i znaki firmowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i ogłoszenia,

b) inne urządzenia reklamowe (np. szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji,

2. środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych, urządzanych przez państwo, samorządy i organizacje społeczne lub zawodowe,

3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,

4 ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,

5. napisy, których obowiązek umieszczania wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm^2, a przepis szczególny nie stanowi inaczej,

6. środki reklamy umieszczone wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp., z wyjątkiem napisów i urządzeń umieszczonych na wystawach, oknach i drzwiach zewnętrznych.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nie objętych, używających środków reklamy, podlegających podatkowi.

§ 4. Od podatku wolne są:

1. urzędy państwowe i samorządowe,

2. instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jes obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw należących do tych instytucji, związków i osób.

3. pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,

4 muzea i biblioteki utrzymywane przez państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6. 1. Podatek wynosi:

1. od godeł i znaków firmowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni:

do 0,2 m^2	zł 400,—	rocznie
ponad 0,2 m^2 do 0,5 m^2	zł 600,—	„
„ 0,5 m^2 do 1 m^2	zł 1.000,—	„
„ 1 m^2 do 2 m^2	zł 2.000,—	„
„ 2 m^2 do 3 m^2	zł 3.000,—	„
„ 3 m^2	zł 4.000,—	„

2. od innych urządzeń reklamowych (szafek, neonów, latarń, lamp itp.) 4.000,— zł rocznie,

3 od reklam żywych i pojazdów reklamowych od zł 600,— do zł 4.000,— w zależności od czasokresu używania reklamy,

4. od ogłoszeń oraz od jednorazowych plakatów i ulotek, przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania 10% należności za wykonanie,

5. od reklam wyświetlanych sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach publicznych 10% należności za wyświetlenie.

2. Jeżeli taki środek reklamy jak godło, znak firmowy lub napis nie posiada obramowania, powierzchnię jego dla celów podatkowych stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten przedmiot reklamy całkowicie się mieści.

§ 7. Stawki podatkowe, wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2. podwyższa się:

1 o 50% od środków reklamy, umieszczonych na dachu, szczycie budynku lub w poprzek ulicy,

2. o 25% od środków reklamy, umieszczonych powyżej pierwszego piętra lub poza obejściem pomieszczeń, w których znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 8. Podatek pobiera się w połowie stawek, przewidzianych w § 6 ust 1 pkt. 1. i 2. oraz w § 7, jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1. Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2. oraz w § 7, płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2 Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 3., płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego, a wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 4. i 5 wraz z zapłatą należności za wykonanie lub wyświetlenie reklamy.

§ 10. Do obliczenia i pobrania od podatnika podatku, wymienionego w § 6 ust. 1 pkt. 4. i 5. oraz do wpłacenia go na rachunek Wydziału Powiatowego w Wolsztynie w terminie siedmiu dni od dnia pobrania obowiązane jest przedsiębiorstwo, wykonujące lub wyświetlające dany środek reklamy. Przedsiębiorstwo takie jest płatnikiem w rozumieniu. rt. 17 pkt. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U R P. Nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze nieruchomości, położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu wolsztyńskiego obowiązani są corocznie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie, za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze, według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, posiadających na ich nieruchomościach środki reklamy, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2, z podaniem opisu środka reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 13 Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolszytnie

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wolsztyn, dnia 31 stycznia 1949 r.

Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: Pierzchalski.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W WOLSZTYNIE
z dnia 8 czerwca 1949 r. dot. statutu o podatku od środków reklamy.

Powiatowa Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 14, powziętą na posiedzeniu w dniu 31 stycznia 1949 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 10. 5. 49 L dz. W. R. N. 3261/49 wprowadza na rzecz Babimojskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od środków reklamy.

§ 1. Podatkowi podlegają następujące środki reklamy zarówno o charakterze stałym, jak i jednorazowym:

a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane wszelkiego rodzaju godła i znaki firmowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i głoszenia,

b) inne urządzenia reklamowe (np. szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji,

2. środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych, urządzanych przez państwo, samorządy i organizacje społeczne lub zawodowe.

3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,
4. ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,
5. napisy, których obowiązek umieszczania wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm^2, a przepis szczególny nie stanowi inaczej,
6. środki reklamy umieszczone wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp. z wyjątkiem napisów i urządzeń umieszczonych na wystawach, oknach i drzwiach zewnętrznych.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nie objętych, używających środków reklamy, podlegających podatkowi

§ 4. Od podatku wolne są:
1. urzędy państwowe i samorządowe,
2. instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw należących do tych instytucji, związków i osób,
3. pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,
4. muzea i biblioteki utrzymywane przez państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy.
2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6. 1. Podatek wynosi:
1. od godeł i znaków firmowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni:

do 0,2 m^2	zł 200,—	rocznie
ponad 0,2 m^2 do 0,5 m^2	zł 500,—	"
" 0,5 m^2 do 1 m^2	zł 600,—	"
" 1 m^2 do 2 m^2	zł 700,—	"
" 2 m^2 do 3 m^2	zł 800,—	"
" 3 m^2	zł 1 000,—	"

2. od innych urządzeń reklamowych (szafek, neonów, latarni, lamp itp.) 500,— zł rocznie,
3. od reklam żywych i pojazdów reklamowych od zł 200,— do zł 600,— w zależności od czasokresu używania reklamy,
4. od ogłoszeń oraz od jednorazowych plakatów i ulotek, przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania 10% należności za wykonanie,
5. od reklam wyświetlanych sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach publicznych 10% należności za wyświetlenie.

2. Jeżeli taki środek reklamy jak godło, znak firmowy lub napis nie posiada obramowania, powierzchnię jego dla celów podatkowych stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten przedmiot reklamy całkowicie się mieści.

§ 7. Stawki podatkowe, wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2. podwyższa się:
1. o 50% od środków reklamy, umieszczonych na dachu, szczycie budynku lub w poprzek ulicy,
2. o 25% od środków reklamy, umieszczonych powyżej pierwszego piętra lub poza obejściem pomieszczeń, w których znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 8. Podatek pobiera się w połowie stawek, przewidzianych w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2. oraz w § 7, jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1. Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2. oraz w § 7, płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego.

2. Podatek, wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 3, płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego, a wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 4. i 5 wraz z zapłatą należności za wykonanie lub wyświetlenie reklamy.

§ 10. Do obliczenia i pobrania od podatnika podatku, wymienionego w § 6 ust. 1 pkt. 4. i 5. oraz do wpłacenia go na rachunek Wydziału Powiatowego w Wolsztynie w terminie siedmiu dni od dnia pobrania obowiązane jest przedsiębiorstwo, wykonujące lub wyświetlające dany środek reklamy. Przedsiębiorstwo takie jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 pkt. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze nieruchomości, położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu babimojskiego obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisanym wzorze, według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, posiadających na ich nieruchomościach środki reklamy, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 1. i 2., z podaniem opisu środka reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173)

§ 13. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Wolsztynie.

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wolsztyn, dnia 31 stycznia 1949 r.

Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: Pierzchalski.

ZAGUBIONE PIECZĘCIE

Państw. Szkoła Powszechna dla Dorosłych Nr 2 w Poznaniu, ul. Berwińskiego 3/4, skradziono przez włamanie pieczęć urzędową — dużą, okrągłą, metalową — z godłem państwowym i napisem: „Państw. Szkoła Powszechna dla Dorosłych Nr 2 w Poznaniu". Wszelkie Zakłady Naukowe oraz Instytucje Państwowe i Społeczne uprasza się o identyfikowanie przedkładanych świadectw i zaświadczeń zaopatrzonych powyższą pieczęcią z kierownictwem wyżej wymienionej szkoły (Nr telefonu 69-38).

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów.

Szwałkiewicz Mieczysław, Poznań, ul. Obronna 3, m. 1, prawo jazdy Nr 22520, wydane przez Okr. Urząd Samochod. Poznań.

Dymarski Szczepan, Bułakowo, gm. Pogorzela, pow. Krotoszyn, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 07420 z opisem: klacz ur. 1944 r. gw. strz. ob. przednie, pr. tylna nad pęcina, wydany przez Zarząd Gminny Pogorzela.

Stężalski Leon, Janków, pow. Jarocin, poczta Bronów, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Jarocin.

Kaczmarek Zygmunt, Rosko, pow. Czarnków, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 70/46, wydany przez Zarząd Gminny Rosko.

Nowakowski Stefan, Poznań, ul. Szamotulska 15 a, zaświadczenie rejestracji wydane przez R. K. U. Ostrowiec Kielecki.

Malinowski Zdzisław, Poznań, ul. Czarneckiego 5, zaświadczenie rejestracji wydane przez R. K. U. Poznań - Powiat.

Oziębło Maria, Koło, ul. Okólna 28, legitymację wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Dorożała Irena, Poznań, ul. Śniadeckich 23, m. 4, legitymację kolejową Nr 826, wydaną przez Zarząd Miejski Poznań.

Łechtański Franciszek, Niesłusz, pow. Konin, kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Konin.

Cicha Jadwiga, Opalenica, ul. Poznańska 21, papiery rentowe wydane przez Izbę Skarbową Poznań.

Ziółkowski Jan, Poznań, Załęże 3, m. 4, dokumenty motocyklowe, Nr rej. S-5124, wydane przez P. U. S. Poznań.

Techniczna Obsługa Rolnictwa, Kościan, dowód rejestracyjny samochodu Nr A 47661 marki Chevrolet Nr silnika 4949620.

Klebanowicz Józef, Słubice n/O. ul. Wojska Polskiego 149, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Rzepin, legitymację służbową Dyrekcji Dróg Wodnych Wrocław, leg. partyjną, Zw. Zaw. Transportowców, Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, karta P. U. R. Koźle, zameldowanie, prawo jazdy zielone.

Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, **godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.**

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 998/49 — K-44.